

РЕШЕНИЕ

№ 27806

гр. София, 19.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 21.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7973** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).
Образувано е по жалба на М. С. К. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 1939/16.07.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор в отдел ПП при СДВР А. И. Й..
Твърди, че не е съгласен с наличието на алкохол в кръвта, отчетено с дрегера. Излага твърдения за влошено здравословно състояние поради три прекарани инсулта, както и за употреба на успокоителни лекарства. Излага съображения за нарушаване правата му, поради пристигане в УМБАЛ „Света А.“ след изтичане на указаното в талона за медицинско изследване време и отказ от страна на лечебното заведение да му бъде взета кръвна проба. Обжалва наложената ПАМ.
В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.
Ответникът – мл. автоконтрольор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР редовно призован, не се явява и не се представлява. От същия са постъпили писмени бележки, със становище за неоснователност на жалбата и молба за потвърждаване на процесната ЗППАМ.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.
Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна, следното:

С ЗППАМ № 1939/16.07.2024 г., издадена от А. И. Й. – мл. автоконтрольор 01 група 01 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР спрямо жалбоподателя била приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца. В заповедта е посочено, че бил съставен АУАН № GA1301976/16.07.2024 г. против жалбоподателя М. С. К., като е установено, че същият на 16.07.2024 г. в 16,10 часа в [населено място] от ул. 57ма към ул. П. управлявал личния си автомобил „Форд Ф.“ с рег. [рег.номер на МПС] , след като е употребил алкохол. Жалбоподателят бил изпробван с техническо средство Дрегер 7510 с фабричен № ARNA-0135, който отчетел резултат 0,57 промила на хиляда в издишания въздух. На водача бил издаден талон за медицинско изследване №0179357 за МБАЛ „Св. А.“, който той е подписал. Извод за тази фактическа обстановка се формира на база на всички съдържащи се в административната преписка документи, приложени по делото. По твърдения на жалбоподателят, същият се е явил в лечебното заведение, но извън дадения 45-минутен срок, поради което му е отказано провеждането на изследване. В административната преписка липсват последващи данни за медицинското изследване. На жалбоподателя е била връчена процесната заповед на дата 16.07.2024 г. Жалбата до съда е постъпила на дата 30.07.2024 г., поради което е допустима за разглеждане.

От правна страна, съдът приема следното:

Жалба до съда е подадена от легитимирано лице, което се явява адресат на оспорения индивидуален административен акт, спазен е предвиденият в АПК преклузивен 14-дневен срок за нейното оспорване.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдебният контрол за законосъобразност на административните актове обхваща проверка за компетентност на органа издател, спазване на предвидената от закона форма, административнопроизводствените правила, съответствие с материалния закон и неговата цел.

Атакуваната заповед е издадена от компетентен административен орган – А. И. Й. – мл. автоконтрольор 01 група 01 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР, който е надлежно оправомощен да прилага принудителни административни мерки /ПАМ/ по ЗДвП съгласно приложената Заповед № 513з-2629/03.04.2018 г. на Старши комисар И. И. от СДВР, Заповед 513з-6400/07.07.2023г. на Старши комисар на СДВР. От изложеното следва, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, оправомощен за което по надлежния ред.

При издаването на административния акт, е спазена предписаната от закона писмена форма, както и изискванията за съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК. В рамките на производството при доказателствена тежест на административния орган да установи по реда на чл. 171 от АПК фактическите обстоятелства, въз основа на които същият е издал оспорения административен акт, същият стори това по убедителен начин. В акта се съдържат фактически и правни основания за издаването му, нарушението е безспорно доказано, за което са налични писмени доказателства.

Настоящият съдебен състав счита, че оспорената заповед съответства и на целта на закона - да се запази живота и здравето на участници в движението и да се предотврати възможността за извършване на повторно нарушение от същото лице. Предвид наличието на надлежно събрани доказателства и изпълнени материалноправните предпоставки за налагане на ПАМ, при издаване на административния акт са установени всички факти и обстоятелства от значение за

случая.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Касателно доводите в жалбата, че лицето е получило отказ за кръвно изследване с цел проверка на наличието на алкохол в кръвта, в УМБАЛ „Св. А.“, съдът приема следното:

Сред всички приложени по административната преписка документи, не фигурират никакви данни относно това дали е проведено медицинско изследване за употреба на алкохол, в случай че не, по инициатива на чия от страните, а в случай че да – какви са резултатите от него. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест, в тежест на жалбоподателя е да докаже фактите и обстоятелствата, посочени в жалбата.

На съда е служебно известно, че при явяване на лицето за вземане на кръвна проба извън посочения в талона за медицинско изследване срок, лечебното заведение отказва провеждане на изследването. Служебно известна обаче е също така и практиката в лечебните заведения да не се води регистър на лицата, които са се явили извън определения срок и такова изследване им е отказано.

В случай неизяснено и недоказано остава обстоятелството дали лицето изобщо не се е явило в УМБАЛ „Св. А.“ или се е явило извън определения за това 45-минутен срок. И в двете хипотези обаче резултатът е един и същ - липсата на проведено кръвно изследване и резултат от него, се дължи на виновното поведение на лицето, а именно – неизпълнение на задължение, предписано му от административния орган.

По тези съображения съдът намира възраженията на жалбоподателя за нарушеното му право на защита за опровергани от собственото му неправомерно поведение и неизпълнение на задълженията.

Относно доводите на жалбоподателя за влошено здравословно състояние, следва да се има предвид, че при наличие на предвидените в закона предпоставки административния орган налага процесната ПАМ в условията на обвързана компетентност, без да преценява и обследва здравословното състояние на нарушителя. Още повече, твърденията за прекарани три инфаркта, макар и доказани чрез приложените епикризи, не опровергават съставомерността на нарушението и са ирелевантни към въпроса за санкциониране на неправомерното поведение на лицето.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че оспорващият не е бил лишен от право си на защита, тоест и изискването на чл. 8 АПК е спазено.

При цялостната проверка законосъобразността на оспорения административен акт на основанията по чл. 146 АПК, съдът констатира, че е издаден от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила, съгласно материално правните разпоредби и в съответствие с целта на закона. Следователно, с издаването на процесната заповед точно и стриктно е спазена целта на закона - да се възпрепятства шофиране на МПС от лица, след употреба на алкохол, с оглед защита на особено съществени обществени интереси - живота и здравето на гражданите и опазването на имуществото както на самите тях, така и на държавата и общините.

При горните съображения, съдът с оглед цялостната проверка, която извършва за действителност и законосъобразност на оспорения административен акт, приема, че същият не е нищожен, както и са спазени изискванията за неговата законосъобразност по чл. 146 от АПК. Същият е постановен от компетентен орган, в предвидената от

закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, съобразен е с целта на закона. От изложеното по горе става ясно, че оспорената ЗППАМ № 1939/16.07.2024 г. е постановена в съответствие с материалноправните разпоредби- чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП.

С оглед на всичко изложено по-горе, оспорването на заповедта за налагане на ПАМ е неоснователно и следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора и липсата на направено искане за присъждане на разноски от страна на ответника, съдът намира, че не дължи произнасяне в тази посока.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С. К. против ЗППАМ № 1939/16.07.2024 г., издадена от А. И. Й. – мл. автоконтрольор 01 група 01 сектор в Отдел "Пътна полиция" при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1 б. „б“ от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, на основание чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Съдия: